

[Fornæs.]

være pligtig at modtage Beskikkelse som Skolelæge. Det skal erkendes, at denne Ordning vil gribe ind i Embedslægernes Stilling og økonomiske Forhold, naar den bliver gennemført. Jeg vil imidlertid udtale det Haab, at Undervisningsministeriet snart vil fremsætte Forslag i saa Henseende; selv om der er Skolelæger ved Folkeskolerne i større Byer, er der alt for mange Kommuner, hvor denne Opgave ikke er løst. Det er givet, at en Ordning af Embedslægevæsenet vedtaget i 1914 ikke kan være tidssvarende i Dag. I det Haab, at Revisionen virkelig kommer, naar Loven i 1944—45 igen skal til Behandling, skal jeg dog slaa mig til Taals med det fremsatte Forslag om uforandret Forlængelse af Loven og paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rytter: Den Begrundelse, som den højtærede Indenrigsminister giver for Lovforslaget, finder jeg fuldt ud tilfredsstillende. Det forekommer mig, at det vilde være et uheldigt Tidspunkt nu at lovgive om et saa almindeligt Forhold. Fra mit Partis Side kan vi derfor anbefale Lovforslaget.

Stein: Det foreliggende Lovforslag giver ikke mig Anledning til Bemærkninger af nogen Art. Jeg kan helt ud slutte mig til de Takstreguleringer, der her er Tale om, og skal paa mit Partis Vegne i det hele taget anbefale, at Lovforslaget tiltrædes.

Anna Westergaard: Loven om Embedslægevæsenets Ordning blev givet i 1914 og indeholder en Bestemmelse, hvorefter den skulde revideres i 1925. Efter den Tid har Rigsdagen beskæftiget sig med Loven hvert andet eller hvert tredje Aar og hver Gang for at forlænge den. Nu skal Loven igen forelægges til Revision, senest om to eller tre Aar. Den sidste Udskydelse af Lovens Revision skete i 1939 og begrundedes med, at man vilde afvente et Forslag bl. a. om Indførelse af en obligatorisk Skolelægeordning for hele Landet, et Forslag, som i Forvejen var udarbejdet af en sagkyndig Regeringskommission. Nu er der naturligvis ikke meget at sige til, at man ønsker at drage dette meget vigtige og aktuelle Spørgsmaal ind under Embedslægevæsenets Revision, men det forekommer mig dog i Længden lidt betænkeligt, at disse Spørgsmaal bliver ved saa at sige at holde hinanden i Balance paa den Maade, at de kædes sammen, saa at det ene ikke kan afgøres uden det andet

og det andet ikke uden det ene. Derfor vil jeg ved denne Lejlighed gerne pege paa, at Spørgsmaalet om Lægernes og for øvrigt ogsaa Tandlægenes Tilsyn med hele den opvoksende Skoleungdom ikke bør udsættes ud i det uviste. Det vil være meget ønskeligt, at der i de kommende tre Aar virkelig kommer et Resultat ud af de Overvejelser, som utvivlsomt stadig foregaar hos Autoriteterne og i Administrationen angaaende Skolelægespørgsmaalet, saa at vi ikke om tre Aar paa ny maa udsætte Embedslægevæsenets Revision.

Den i § 1 foreslaaede Takstforhøjelse for visse retsmedicinske Forretninger er rimelig og naturlig i Betragtning af, at de nugældende Takster har været gældende fra 1915. Tidspunktet er ganske vist ikke det bedste til Forhøjelse af Takster og Priser, men Forhøjelsen er jo heller ikke fastlagt for et længere Tidsrum end den 3-aarige Periode, som efter Lovforslagets § 2 skal hengaa, inden Embedslægeloven paa ny forelægges til Revision.

Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Lovforslaget til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for deres Velvilje over for Lovforslaget. Jeg skal henlede Undervisningsministerens Opmærksomhed paa de Bemærkninger, det ærede Medlem Frøken Anna Westergaard fremsatte med Hensyn til Skolelæger og Indførelsen af saadanne over hele Landet.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Dernæst foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 40 af 25. Februar 1916 om Udøvelse af Tandlægevirksomhed.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3637; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 496).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Fornæs: I Loven af 25. Februar 1916 om Udøvelse af Tandlægevirksomhed staar der i § 5, at Tandlæger er berettigede til ved Receipt at foreskrive de Lægemedler, som de benytter i deres Praksis til udvortes Brug